

hvor meget de havde lært; de kom, disse Dommere, fra Kontorer med en hel Stabel af gulnende Papirer. Det kunde være praktisk, om de derefter dukkede ned i Folkehavet og kom ind ikke i Stillinger, der i økonomisk Henseende vare fordelagtige for dem, men i Stillinger, hvor de skulde tage fat. Jeg tror, at det vilde være heldigt for adskillige Dommere, om de havde været Medlemmer af en Fagforening og som Haandværkssvende maa-ske ogsaa havde deltaget i en Strejke. Jeg tror, at de saa ikke vilde være slet saa ivrige efter at idømme organiserede Arbejdere Straffe, der ere lige saa haarde som de, der idømmes store Forbrydere, naar organiserede Arbejdere blive harmfulde over, at en Strejkebryder bryder ind paa Markedet og ødelægger, hvad der har kostet Aars Arbejde at opbygge. Tanken fortjener Overvejelse, og jeg skal i det Parti, jeg tilhører, gøre mit til — Tanken er os ikke fremmed —, at vi kunne gøre os fortrolige med, at Dommerstanden i det Samfund, vi gaa ind til i Fremtiden, faar en bedre praktisk Uddannelse, end den hidtil har faaet. (En Stemme: Sommerkursus!) Ja, Sommerkursus vilde i mange Tilfælde betyde en Rekreation, en Ferie for dem, men noget saadant vilde bevirke, at vi med større Tryghed end hidtil kunde vende os til vor Dommerstand.

Inden jeg slutter disse Bemærkninger, vil jeg sige, at det er ikke de Herrer ubekendt, at der fra mange forskellige Sider, baade fra Højres og Venstres Side, navnlig op mod Valg, tales en hel Del om Funktionarismen som en Fare for vort Samfund. Hvad vi nu se fra Højres Side, er dog værre, det er den højere Funktionarisme. De tale om, at man ved et Lovforslag som dette angriber den højere Embedsstand, der sidder med Indtægter af 10—20—30—40,000 Kr., i sin Livsnerve. For mig og mine Meningsfæller er det meget afgørende, at vor Dommerstand ikke kan mistænkes for i nogen Maade at lade sig lede af andre Hensyn end dem, som de maa ledes af under Udøvelsen af den Pligt, de have som Dommere. Her kan det dog ikke skjules, at der er umaadelig mange af vore Dommere, der have Stillinger, som bidrage til, at i det Øjeblik, de skulle behandle Sager, der falde ind under deres Dommersfære, kommer desværre det personlige Hensyn til at spille en Rolle. Uden at nævne noget Navn skal jeg f. Eks. nævne, at en Mand, der Gang efter Gang dømmer mig, sidder som Redaktør af et Blad, der ikke bestil-

ler andet end at forsvare de Uhyrligheder og Forvorpenheder, der passere paa vore Opdragelsesanstalter eller ere passerede der indtil Dato, for de fleste ere jo nu forsvundne. Han sidder i Tilsynet for Hundreder af Plejebørn Landet over. Han føler sig ikke blot angreben, selvfølgelig, naar jeg kritiserer noget, der sker der, men enhver Kritik af her henhørende Forhold bliver jo et Angreb paa ham og hans Folks Virksomhed. Jeg kan ikke se bedre, end at det vilde være det bedste og rigtigste, om det blev saadan, at vore Dommere ikke kunde mistænkes for overhovedet nogen Sinde at lade sig lede af personlige Hensyn eller Interesser, der intet have at gøre med deres Embedsstillinger. Det er jo Højre, der i denne Sag træder op og tager sig af Dommerstanden og Embedsstanden i det hele taget. Jeg forstaaer saa godt de Herrers Standpunkt. Det er ikke de Herrer, der skulle dømmes af vore Dommere, det er ikke Overklassens Folk, der blive uretfærdig dømt, de Herrer ere hyttede, undtagen naturligvis de groveste Forbrydere, af hvilke der ganske vist i de sidste Aar har været adskillige, der have maattet vandre i Fængsel, hvorved Opmærksomheden er bleven henledet paa dem. Men i Almindelighed sidde Dommere ikke til Doms over Overklassens Medlemmer, men over Underklassens. Derfor er Højre ikke interesseret i, at vi have gode, udmærkede Dommere, men det ere vi, det er jeg, det ere vi, der høre den jævne Befolkning til — vi ville have gode, retfærdige Dommere. Og vi tro ikke, at vi faa gode, retfærdige Dommere i vort Samfund, saaledes som det nu er. Men selv om Dommerne med den Uddannelse, de nu have, kunne være daarlige — bedre kunne de i hvert Fald ikke blive ved alle de Ben og Virksomheder, de have, og de Herrer ville have, at de skulle beholde dem alle sammen for at gøre dem endnu mere afhængige! Men vi kende Højre, de have i Dag talt og ville fremdeles tale de stores og riges Sag.

Ordføreren (C. Sørensen): Det er meget interessant at se, med hvilken Varme man fra Højres Side forsvarer Bensystemet, i Særdeleshed da man fra det Partis Side har stillet Krav om Udrensning og Renhed i det offentlige Liv og Administrationen. Jeg synes snarere, at dette Parti burde være det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) taknemmelig for, at han i sin Tid lod denne Kommission nedsætte, og ogsaa være taknemmelig for, at den hurtigt